

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE**

Uprava za zaštitu kulturne baštine
Odjel za inspekcijske poslove
RIJEKA - Užarska 26

ŽALBA

-radi poništenja Rješenja Naslova kl:UP/I-612-08/07-01/5017;
ur.br: 532-10-02/06-07-22 od 18. travnja 2007. godine

I. Pod naznačenim poslovnim brojem donesena je rješenje kojom je određeno:

- 1. Naređuje se investitoru, trgovačkom društvu CIPICCO d.o.o. iz Zagreba, Rockefellerova 36, zastupanom po direktoru Anti Samardžiću, te izvođaču radova tvrtki GUNJAČA PROJEKT d.o.o. iz Splita, zastupanoj po Stipi Gunjači iz Splita, Vukovarska 111, obustava obavljanja neodobrenih radova, tj. svih daljnjih građevinskih radova na području č. zgr. 333 i 352, te č. zgr. 60 K.O. Kaštel Novi, do usklađenja izvedenog stanja na kulturnom dobru sa odredbama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, radi otklanjanja posljedica koje su nastale neodobrenim radnjama, uklanjanjem gospodarskih zgrada ne č. zgr. 333 i 352 K.O. Kaštel Novi, u roku od 60 dana od dana zaprimanja ovog rješenja.*
- 2. Naređuje se investitoru da nastavak radova izvrši, na način kako će to u zakonskom roku propisati nadležno tijelo, radi otklanjanja počinjene štete na kulturnom dobru.*
- 3. Investitor je dužan o ispunjenju rješenja naloženog postupanja izvijestiti inspektora u roku od 8 dana, od dana isteka roka za ispunjenje obveze. Ukoliko nadzirana osoba ne postupi po nalogu inspektora, propisane će radnje izvršiti nadležno tijelo na trošak nadzirane osobe.*
- 4. Žalba na rješenje ne odgađa izvršenje rješenja.*

II. Izreku citiranog Rješenja navedenu u toč. I. žalitelj ovom žalbom u cijelosti pobija, pozivajući se na sve zakonom propisane žalbene razloge, te predlaže da drugostupanjsko tijelo ovu žalbu uvaži, citirano Rješenje ukine, dopusti žalitelju nastavak radova sukladno pravovaljanoj dokumentaciji.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijano Rješenje na zakonu nije utemeljeno prvenstveno iz razloga što ni u jednom dijelu nije argumentirano na činjenicama koje je žalitelj u ovom postupku uporno isticao. Počinjena je i gruba procesna pogreška izricanjem naredbe za obustavu radova, jer se tavom odlukom žalitelju nanosi nemjerljiva šteta.

Prvostupanjsko tijelo prvenstveno pobijanu odluku temelji na nezakonitim aktima, čak i krivo interpretirajući značenje takvih akata koji su uslijed izmjena zakona odavno izvan snage, a sve štetu žalitelja, iako činjenice kažu suprotno.

A1. Tako u toč. 1 izreke pobijanog Rješenja naređuje se: **obustava obavljanja neodobrenih radova do usklađenja izvedenog stanja radi otklanjanja posljedica koje su nastale neodobrenim radnjama** iako u obrazloženju se ne navodi čvrsto uporišta koji su to radovi izvedeni i u kojem obimu, te kakve su nastale posljedice na kulturnom dobru i koja je kategorizacija toga kulturnog dobra. U prvom dijelu obrazloženja se navodi da je: gospodarski kompleks zgrada porušen do temelja, a odmah iza toga da je: ostao sačuvan kameni fasadni zid prizemne zgrade uz cestovnu komunikaciju, a od ostalih gospodarskih zgrada uz more preostali su samo temeljni zidovi, što je očita kontradiktornost.

Kao prvo zapuštene ruševine nekadašnjih zgrada označene kao č. zgr. 353 i 352 K.O. K. Novi nikakvim aktom nisu registrirani kao kulturno dobro, a niti su u registru koje vodi Ministarstvo kulture evidentirani kao spomenici kulture, a niti je na snazi Rješenje o preventivnoj zaštiti spomenika kulture od 15.03.70. god. pod broj 40-13/70, koje je donio Zavoda za zaštitu spomenika kulture - Splitu, pošto je naknadno još 1999. godine donesen novi Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, koji je van snage stavio citirano Rješenje iz 1970. godine.

Nadalje, navedene ruševine nekadašnjih zgrada označene kao č. zgr. 353 i 352 K.O. K. Novi nisu nikada ni bili kategorizirani kao spomenička baština što je utvrđeno još u posebnim uvjetima DRŽVANE UPRAVE ZA ZAŠTITU KULTURNE I PRIRODNE BAŠTINE pod br: 30-3871/3-96 od 10.10.1996. godine u kojima se pored ostalog navodi:

Objekti ex vinarije nisu zaštićeni i registrirani kao spomenik kulture, pa se prilikom rekonstrukcije i izmjene namjene koja se predviđa, cijeli sklop zgrada može slobodnije arhitektonski interpretirati u okviru postojećih gabarita kako je to i ponudnim projektom predloženo.

Dokaz: 1.pregled posebnih uvjeta DRŽVANE UPRAVE ZA ZAŠTITU KULTURNE I PRIRODNE BAŠTINE pod br: 30-3871/3-96 od 10.10.1996. godine;
2.pregled upisnika u registru Ministarstva kulture;
3.pregled dopisa očitovanja žalitelja od 12. travnja 2007. god. upućen Naslovu.

Dakle, građevinski zahvat nije vršen na kulturnom dobru pa time nema štete, a sve radnje koje je izvođač GUNJAČA PROJEKT d.o.o. poduzeo u skladu su s dokumentacijom koju je žalitelj od nadležnih službi ishodio.

Nadalje, izvođač nije porušio zgrade, (kako se u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi) već je kao što je i predviđeno projektom arhitekture najprije započeo proboj otvora na istočnom pročelju. Obzirom na znatnu dotrajalost ruševine došlo je do samourušavanja tog zida, a potom i ostalih zidova pročelja. Da se zidovi ne bi urušili prema van na koju stranu su mjestimično bili nagnuti i do 25° izvođač je preventivno osigurao takvo stanje ruševina, a potom digitalnom foto-kamerom detaljno snimio u segmentima postojeće stanje, a potom započeo razlagati zidine kako se ne bi nastavilo urušavanje. Iako investitor nije imao obvezu izvijestiti konzervatorsku službu o početku radova zz CIPICCO d.o.o. je u više navrata od pročelnika KO u Trogiru zatražio da obiđe predmetne ruševine, konstatira stanje u kojem se nalaze i pored toga što je KO u Splitu ovjerio projekt postojećeg stanja ruševine zajedno s projektom arhitekture, te pregledao ostale projekte koji čine sastavni dio gr. dozvole.

Očito je pročelnik KO iz Trogira Radoslav Bužančić imao saznanja što će se dogoditi kada se s radovima započne, pa je permanentno opstruirao inicijativu investitora, a kada su doista radovi započeti umjesto da je gradilište obišao, konstatirao stanje, utvrdio uvjete nastavka radova, lažno je prijavio da je investitor poduzetim radnja počinio teško

kazneno djelo oštećenja spomenika kulture, inicirao raciju 10-ak policajaca koji su primjenom prisile priveli sve zatečene u policijsku postaju na ispitivanje, a dvojici policajaca je izdan nalog čuvati gradilište da se kojim slučajem tragovi počinjenog kaznenog djela ne bi tobože uništili. Upravo postupanje pročelnika Bužančića puno govori o njegovom profesionalnom, a i ljudskom odnosu prema investiciji na koju se gotovo jedno desetljeće strpljivo čekalo, što je za svaku osudu.

U toč. 2 izreke pobijanog Rješenja investitoru se naređuje: **da nastavak radova izvrši na način kako će to u zakonskom roku propisati nadležno tijelo, radi otklanjanja počinjene štete na kulturnom dobru** što je također neodrživo, jer je Naslov imajući u vidu činjenice ako se odlučio izdati naredbu, takav nalog je trebao izravno izdati nadležnom tijelu, koje je i iniciralo ovaj inspekcijski nadzor. Upravo nadležno tijelo, KO u Trogiru je svojim neučinkovitim postupanjem i doprinio da se u konkretnom slučaju stvar zamrsi, činjenice prikazu neistinito i neobjektivno kako bi se investitora ponovno uvuklo u administrativne zamke, umjesto da se konkretno započne s realizacijom investicije. I prije nego što je investitor bio u posjedu pobijanog Rješenja od KO u Trogiru je pisanim dopisom od 23.04.07.g. (urudžbiran 24.04.07.g.) zatražio da se utvrde uvjeti za nastavak radova na koji zahtjev još uvijek nije dobio nikakav odgovor, što je bilo i za očekivati, obzirom da KO u Trogiru je i do sada sustavno opstruirao inicijative investitora.

Dokaz: -pregled citiranog podneska (faxiran Naslovu 23.04.07.g.)

A2. Žalitelj ne shvaća radi čega se dopušta pojedincima u službama Ministarstva kulture ignoriranje pozitivne inicijative investitora, koji se odlučio uložiti u zapuštene ruševine; radi čega se uporno zaobilazi Hrvatsko vijeće za kulturna dobra, koje je i osnovano radi praćenja i unaprjeđivanja stanja kulturnih dobara upravo radi donošenja konkretnih rješenja u prijepornim pitanjima; radi čega se uporno ne prihvaća inicijativa žalitelja za imenovanje neovisnog ekspertnog tima koji bi donio stručno i zadovoljavajuće rješenje; i na posljetku radi čega se protuzakonito i sustavno žalitelja šikanira.

Ovakva inicijativa žalitelja i u ovom inspekcijskom postupku predlagana, koju je svakako trebalo prihvatiti, a sve u cilju utvrđivanja relevantnih činjenica:

-kao prvo, je li se uopće radi o kulturnom dobru i po kojem osnovu;

-je li nastupila šteta i kakva;

-je li doista investitor porušio gospodarski kompleks do temelja;

-je li se obzirom na stanje ruševina moglo drukčije postupiti i kojim metodama;

-je su li konzervatori svojim postupcima doprinijeli nastanak štete

investitoru,

što je moguće utvrditi jedino ukoliko se oformi tim stručnjaka u kojem bi zasigurno trebao biti povjesničar umjetnosti, arhitekta, građevinar i stručnjak za geomehaniku. Svakako investicija od cca 50 milijuna kuna zavrjeđuje izradu ovakve ekspertize iz više razloga, ali svakako je najznačajnije da se u ovoj fazi donese suvislo rješenje za nastavak radova, jer ukoliko bi ovakvo stanje potrajalo zasigurno bi nastupila teško mjerljiva šteta, kako za investitora tako i šire, obzirom da se radi o urbanom turističkom području.

Slijedom navedenoga predlaže se kao uvodno.

CIPICCO d.o.o.

U privitku:

po zz Anti Samardžiću

-prostorni prikaz dvorca Cipicco.